

RAVNE

(4-STEMMIG)

Ravnen han flyver om Aftenen,
om Dagen han ikke maa:
den skal have de onde Lykke,
de gode kan ikke faa.
Men Ravnen flyver om Aftenen.

Jomfruen stander i høje Loft,
og ser hun ud saa vide:
ser hun vilden Valravn,
han flyver for oven de Lide,
Men Ravnen flyver om Aftenen.

„Hør du vilden Valravn,
og flyv du neder til mig!
al min lønlige Sorrig
den vil jeg sige for dig“.
Men Ravnen flyver om Aftenen.

LIDEN KIRSTIN

(4-STEMMIG)

Liden Kirstin, liden Kirstin trød i Dansen med mig“,
— for jeg vender mig om, —
„en Silkesærk saa giver jeg dig“.
For jeg tænkte, der var ingen skulde kende mig.

„En Silkesærk jeg selv vel formaar,
men ej træder jeg i Dansen for Kongens Søn iaar“.

„Liden Kirstin, liden Kirstin trød i Dansen for mig,
et Par sølvspændte Sko saa giver jeg dig“.

„Et Par sølvspændte Sko jeg selv vel formaar,
men ej træder jeg i Dansen for Kongens Søn iaar“.

„Liden Kirstin, liden Kirstin trød i Dansen for mig“,
— for jeg vender mig om, —
„min Ære og Tro saa giver jeg dig“.
For jeg tænkte, der var ingen skulde kende mig.

RAMUND

(4-STEMMIG)

Ramund var sig en bedre Mand,
om han havde bedre Klæder;
Dronningen gav hannem Klæder paa
Stand

af Blaaagarn, Bast og Læder.
„Saadant vil jeg ikke ha“,
sagde Ramund,
„saadant staar mig ikke bra“,
sagde Ramund den unge.

Ramund gik sig ved saltens Søstrand,
der saa han syv Jætter stande.

„Tager jeg Ramund paa min mindste
Hand

og kaster ham langt fra Lande“.

„Det gør ikke ene du“,

sagde Ramund,

„komme maa I alle syv“,

sagde Ramund den unge.

Ramund tog til sit dyre Sværd,
det han kaldte Dymlingen røde;
hug han de Jætter syv med en Færd,
af Blodet randt dennem til døde.
„Der ligger alle syv“,
sagde Ramund,
„alt staar jeg her endnu“,
sagde Ramund den unge.